

Van: NN

Verzonden: maandag 7 mei 2012 (21:30 uur)

Aan: Daniel Kleen

Onderwerp: Vraagje

Goeden avond Daniel,

Daniel nu heb ik een vraagje aan je, ik hoop dat je het niet op je site zet.

Ik ben niet zo handig in de Bijbelse dingen dat heb ik je al eens verteld, maar afgelopen zondag heb ik via mijn scanner naar een kerk dienst van de Hersteld hervormde Gemeente in Sommelsdijk zitten luisteren.

Daar sprak ds D. Zoet van Ouddorp over de H.C zondag 9 vraag en antwoord 26, ik heb de link van de preek hier bij gedaan.

<http://www.flakkeeweb.nl/preken/12050602.mp3>

Nu is het niet mijn bedoeling om hier een strijd over op te zetten, maar ik wil het gewoon weten.

Waarom: ik volg zo jouw site en daar trek je conclusies uit en dat heeft toch invloed op je. En ik lees regelmatig van ds Paauwe en ds Roodsant etc.

Nu zei Ds. Zoet dat een mens God als zijn Vader kan hebben zonder dat hij zijn Vader kent, en... dan komt het overbekende voorbeeld: als een kind in de natuur geboren wordt dat heeft het een vader maar het kent zijn vader nog niet.

Voor mij persoonlijk Daniël kan dat toch niet, want dan zouden er dingen in het Koninkrijk Gods gebeuren waar een mens niet van bewust is? Dus er kunnen dan onbewuste dingen gebeuren waar een mens niet van weet.

En mijn mening is, zoals ik altijd begrepen heb, dat dat niet gebeurt, de ouden zouden zeggen "je bent er bij".

Daniel leg mij dat nu eens heel eenvoudig uit dat ik het kan begrijpen hoe het nu werkelijk is.

Mijn ongelijk mag je ook zeggen hoor.

Vriendelijke groeten,

NN

Van: D.J. Kleen

Verzonden: dinsdag 8 mei 2012 (08:03 uur)

Aan: NN

Onderwerp: RE: Vraagje

Geachte vriend,

Ik wil u wijzen op een Schriftgedeelte uit Joh. 14 vers 6-12:

Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij. Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien. Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg. Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader? Geloofst gij niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelfen niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken. Geloofst Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo geloofst Mij om de werken zelve. Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader.

Misschien begrijpt u nu waarom dezelfde Johannes later in zijn zendbrieven schrijft dat: "Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil....Ik schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend." (1 Joh. 2:12-13)

Hierboven in Joh. 14 spreekt de Heere Jezus dus tot Zijn kinderen die in Hem geloofd hebben tot zaligheid en vrede, en Hem zijn gevolgd in de wedergeboorte (Matth. 19:28). Die bij monde van Petrus van Hem beleden hebben dat Hij de woorden des eeuwigen levens had, tot Wie moesten zij anders heengaan? Gij zijt de Christus de Zoon des levenden Gods, had Petrus later nog eens beleden. Maar niet alleen Petrus die vaak de mond der discipelen was, dit gelovig getuigenis leefde in al hun harten....uitgenomen Judas Iskariot. Zijn gelovige discipelen tot wie Hij in Lukas 10:20 had gezegd dat zij zich moesten verblijden dat hun namen in de hemelen geschreven stonden. Zijn gelovige kinderen die door het geloof in Hem, dat bestond uit (stondelijke) doding en levendmaking, over waren gegaan van de heerschappij der wet onder de heerschappij der genade Christi....van de heerschappij der duisternis naar het eeuwige licht. Zij waren rein om het woord dat Hij tot hen gesproken heeft.

Zij hadden door het geloof in Hem alles gezien maar moesten verstandelijk nog ten volle verstaan wat zij in Hem deelachtig geworden waren. Daarom spreekt de apostel van de zekerheid des geloofs en de verzekerdheid des verstands. Zij konden geestelijk alles nog niet dragen hetgeen Christus hen zeggen wilde, versta dit vanuit 1 Kor. 3:1-3, Rom. 6:19a. Toch heeft Hij hen in alle dingen zeer degelijk onderwezen tot hun zaligheid en vertroosting. Maar bedenk hierin dat een kind in de genade nog zeer vleeselijk is, dit kwam ondermeer naar voren uit hun gedachten dat zij meenden dat hun Meester een aards Koninkrijk zou oprichten. In hun geestelijk leven is zeer duidelijk een opwas te vernemen. Let eens op hun spreken in hun omgang met Christus op aarde, daarna op hun taalgebruik in het boek Handelingen der apostelen, en let vervolgens op de kernachtige zakelijkheid in hun leerbrieven waarin zij vaderlijk onderwijs gaven aan de kinderkens en jongelingen in Christus....die zijzelf ook eens geweest waren. Wat een vader in enkele woorden kan zeggen, heeft een kind meestentijds een omhaal van woorden voor nodig. Toch zijn ze dezelfde zaken deelachtig geworden, alleen een jongeling en een vader is

dieper onderwezen in zijn verlossing en heeft dieper mogen blikken in het Drieënige wonderlijke Wezen Gods. Een kind in de genade Christi is als een moeder die weet hoe zij haar kind door de nood en dood van haar barensweeën heeft gebaard, maar die ook weet welk een uitzinnige vreugde, blijdschap en vrede er in haar was toen haar kindje op haar borsten werd gelegd. Toen was zij zichzelf even kwijt in haar kind waarin haar verlossing lag verklaard. Deze moeder weet van ellende, verlossing en dankbaarheid. Wanneer een verloskundige haar vervolgens vraagt of zij nu medisch op een zakelijke wijze kan verklaren waar die barensweeën vandaan kwamen, en wat er in haar lichaam omging toen zij haar kind baarde....zal zij het antwoord schuldig moeten blijven. Deze moeder heeft een verlossing doorleefd, maar moet verstandelijk nog leren verstaan hetgeen in haar verheerlijkt is geworden. Geestelijk overgezet is dit een beeld van het leven van de discipelen in hun omgang met Christus op aarde die nog veel moesten leren verstaan. Let wel, in het beeld wat ik u noemde is het gebaarde Kind de Heere Jezus Christus in het hart van een verloren zondaar. Dit kind is dus niet de wedergeboren zondaar zelf....die zgn. niks weet...etc. Daarom spreken we van kinderkens in Christus! Daarnaast moet u beseffen dat in het aardse een moeder een kind van binnenuit naar buiten baart, maar in het geestelijke wordt Christus van buitenaf naar binnen gebaard door middel van een geestelijke besnijdenis. Want de gerechtigheid Christi ligt niet in ons, maar buiten ons.

We spreken hier dus niet van stiekeme bekeringen, nee, want zij waren er allen bij geweest toen God den Vader hen riep tot de geloofsgemeenschap met Zijn lieve Zoon. Maar wisten zij en beseften zij op het moment van hun roeping tot het geloof in Christus dan dat het de Vader was die hen geliefd, verkoren en tot Hem getrokken had? Nee, verstandelijk wisten zij dit nog niet....maar toch zijn ze er wel degelijk bij geweest toen zij door hun Vader omhelsd en gekust, gelijk de verloren zoon gekust en omhelsd werd door zijn lieve vader toen hij thuiskwam. Want ook hen golden deze woorden: Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen....Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:37,44. Dus nooit vergeten dat wie geroepen is tot het geloof in Jezus Christus, niet alleen met Hem verenigd is, maar ook verenigd is geworden met God den Vader die hem liefgehad heeft van eeuwigheid en derhalve verkoren heeft, en verenigd is met de verworven Geest van Christus, dat is de Geest der belofenis, ofwel, de Geest der aanneming tot kinderen, Gal. 4:4-7, Rom. 8:9-16. Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.

Kijk, zoals ik al zei een kind weet van een stondelijke doorleving van ellende, verlossing en dankbaarheid. Een kind weet in Wien hij geloofd heeft, weet hoe de vloek van hem geweken is en hoe hij in Christus gezegend werd. Hij kan ervan vertellen: "Die in de nood mijn Redder is geweest!" Hij weet ook van de vrede Gods die alle verstand te boven gaat. Maar een jongeling en vader in de genade hebben hun roeping en verkiezing vastgemaakt, en hebben afgelegd hetgeen eens kinds is, waardoor zij die vrede met God wat dieper en zakelijker kunnen verklaren door het bijv. als volgt met de apostel te verwoorden: "Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood

des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft.” Wanneer een kind in de genade deze woorden hoort en ze nader uitgelegd krijgt door een jongeling of door een vader in de genade dan springt zijn hart op van vreugde, ondanks dat hij het zelf met zulke bewoordingen nog niet verklaren kan. Maar het horen van deze vaste spijs doet hem hongeren naar deze spijs.

Een kind in de genade heeft de inhoud van Rom. 5 vers 1 doorleefd: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus. Een jongeling en een vader kunnen nader en dieper verklaren waarin die rechtvaardiging door het geloof verklaard ligt, gelijk de apostel deze nader verklaard vanuit Rom. 6:3-8, Rom. 7:1-6, en Rom. 8:1-4. Tot driemaal toe herhaald en verklaard de apostel nader de genoemde zaak van de rechtvaardiging door het geloof in het begin van Rom. 5. Waaruit bestaat dan die rechtvaardiging? Het is als een geestelijke doop (Rom. 6:3-8). Het is als het verliezen van de eerste man door de dood en door een huwelijk met Die Tweede Man (Rom. 7:1-6). Opdat het recht der wet in ons vervuld zou worden (Rom. 8:1-4). Dit schreef de apostel aan de verlore Romeinen in de christengemeente te Rome tot nader onderwijs in hun verlossing en tot hun vertroosting. Vanuit de bovenstaande volgorde en geestelijke opwas dient u dus ook het leerzaam onderwijs in de Heidelberger Catechismus te verstaan. Lees hier de met bewustheid doorleefde zaak in het hart van een kind in de genade Christi.

Zondag 7 - Vr.21. Wat is een waar geloof?

Antw. Een waar geloof is niet alleen een stellig weten of kennis, waardoor ik alles voor waarachtig houd, wat ons God in Zijn Woord geopenbaard heeft, maar ook een vast vertrouwen, hetwelk de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving der zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, uit louter genade, alleen om der verdienste van Christus wil.

Lees dan hier vervolgens hetzelfde kind dat opgewassen is in zijn geloof en nader onderwezen is in zijn verlossing en dieper heeft mogen blikken in het oneindige wonderlijke Wezen Gods, en derhalve is opgewassen van een kind tot een jongeling in de genade Gods in Christus.

Zondag 23 - Vr.59. Maar wat baat het u nu dat gij dit alles gelooft?

Antw. Dat ik in Christus voor God rechtvaardig ben, en een erfgenaam des eeuwigen levens.

Vr.60. Hoe zijt gij rechtvaardig voor God?

Antw. Alleen door een waar geloof in Jezus Christus; also dat, al is het dat mij mijn consciëntie aanklaagt dat ik tegen al de geboden Gods zwaarlijk gezondigd en geen daarvan gehouden heb, en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben, nochtans God, zonder enige verdienste mijnerzijds, uit louter genade mij de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus schenkt en toerekent, evenals had ik nooit zonde gehad noch gedaan, ja, als had ik zelf al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor mij volbracht heeft, in zoverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem^j.

DJK : 'In zoverre ik zulke weldaad met een gelovig hart aanneem', wil zeggen; door een zwak of klein geschonken geloof, of door een groot of sterk geschonken geloof....ik Christus en al zijn weldaden van de Vader heb mogen aannemen.

Vr.61. Waarom zegt gij dat gij alleen door het geloof rechtvaardig zijt?

Antw. Niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs Gode aangenaam ben; maar daarom, dat alleen de genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus mijn gerechtigheid voor God is, en dat ik die niet anders dan alleen door het geloof aannemen en mij toe-eigenen kan.

Hartelijke groet,
Van uw vriend uit Katwijk